

[Jefsen Christensen.]

Det er ikke paa min Foranledning, Diskussionen er kommet over paa denne Linie, for her er meget at drøfte, der i og for sig kunde tage meget længere Tid, end vi er i Stand til at afse i Forbindelse med Drøftelsen af Forslaget her. Det, jeg ønsker, er slet ikke at kræve Sagen ført i Udvalg, for at der skal være en Forhandling i lange og brede Baner; nej, jeg ønsker kun i Udvalget at tale om visse administrative Ting, at faa afklaret enkelte Punkter i den Del af Lovforslaget, der vedrører Gældssaneringsraadet, medens jeg paa Forhaand er klar over, at de Tanker, vi gør os til Talsmænd for med Hensyn til Rentetilskuddet, er der ingen Sangbund for hos den høje Regering og hos Flertallet i dette høje Ting. Jeg gør mig altsaa ingen Illusioner om, at det skal lykkes i et Udvalg at overbevise om, at det ikke er den Fremgangsmaade, der tjener det danske Landbrug bedst; men det, jeg ønsker, er en kort Udvalgsbehandling, og jeg er ganske enig i, at det ikke skal hindre, at Lovforslaget gennemføres inden Paaske.

Korsgaard: Da mit Partis Ordfører i denne Sag er forhindret i at være til Stede, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister og de to ærede Ordførere for Regeringspartierne.

Naar den højtærede Landbrugsminister vil hævde, at Rentetilskud og Skattelettelse i Virkeligheden gør det samme, er Ministeren efter min Mening saa absolut inde paa et Vildspor. For hvad er det, Rentetilskud tilsigter? Ja, for det første tilsigter det at udskille en vis Del af Landbruget, som ifølge Lovforslaget skal være berettiget til at faa Rentetilskud, for det andet kan Rentetilskuddet kun tildeles dem, som har en vis Gæld. Begge Dele gør efter min Mening en væsentlig Forskel. En Skattelettelse rammer alle, enten de har en stor eller lille Ejendom, enten de har lidt eller megen Gæld, og efter min Mening er Landbrugets Produktionsforhold i Øjeblikket saadan, at alle, der beskæftiger sig med Landbrug, har Krav paa, er berettigede til at faa Del i den Lettelse.

Den ærede Ordfører for Venstre (Jefsen Christensen) nævnte, at Ejendomsskatterne i Løbet af de sidste Aar er tredoblet. I en

Periode som nu, hvor det samlede danske Landbrug, efter min Mening under ringere Vilkaar end andre, arbejder for det danske Samfund, finder jeg det meningsløst, at en saadan ekstra Beskatning skal opretholdes. Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) sagde, at en Lettelse af Ejendoms-skatterne øjeblikkelig vilde komme Prioritetshaverne til gode. Ja, saa maa det ærede Medlem jo mene, at alle Landbrugere er færdige til at rende fra deres Ejendomme med det samme, at de ikke kan holde den gaaende længer, og at Panthaverne vil blive nødt til at overtage Ejendommene. Jeg vil dog gerne hævde, at saa længe en Ejendomsbesidder kan svare enhver sit, saa længe han betaler de Skatter, de Renter, de Ydelser af hvad Art nævnes kan, som er ham paalagt, da vil det være ham, som en Skattelettelse kommer til gode, ikke Prioritetshaverne.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem henviste ogsaa til, at der er en Klasse af Landbrugere, som ikke vil være med til at skaffe de danske Forbrugere en billig Gris. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han virkelig mener, at man baade kan forlange af det arbejdende danske Landbrug, at det skal skaffe Valuta til Landet til det øvrige Samfund paa de Arbejdsvilkaar, det har i Øjeblikket, og samtidig stille billige Fødevarer til Raadighed for det øvrige Samfund. Jeg synes det i alt Fald ikke.

Det ærede Medlem taler om de store Ejendomme sammenlignet med de smaa. Jeg nærer ingen Tvivl om, at baade det ærede Medlem og den ærede Ordfører for det radikale Parti (Oluf Johansen) mener, at de smaa Ejendomme er saa langt at foretrække, er saa langt de bedste, men jeg vil dog gøre de to ærede Ordførere opmærksom paa, at efter min Mening er det Landbrug i Dag Samfundets bedste Tjener, som har sin Produktion ved egne Raastoffer, ved Raastoffer, frembragt paa egen Jord, og jeg vil spørge de to ærede Medlemmer, hvordan det vilde stille sig, hvis Danmark var stykket ud i Husmandsbrug. Tror de to ærede Medlemmer, at Indehaverne af disse Husmandsbrug saa vil kunne leve af at dyrke Jorden, af at forædle de Produkter, de avler paa deres Jord, og udføre de Produkter, de kan fremstille ved deres egen Avl? Den danske Landbruger, som ernærer